

quod Pontifex Rom. sit hec plenitudine p[ro]bat[ur], et in ea sit ipse
 vocat[ur]. h[ic] p[ri]mo c. ad honore de auct[orit]ate et usurp[ati]o[n]e. (c. cum
 ex eo de pen[ite]ntiis. ex innocentio. et c. p[ro]posui nobis de co[n]suetudine p[re]senti
 et co[n]d[ic]t. florenti. sessio. vltima. et clemens. 5. in co[n]d[ic]t. vltima
 et h[ic] clemens. si duob[us] utilite p[er]tinet. / et per excellen[ti]am
 dicit[ur] Papa d[omi]n[us] vicarius, ut h[ic] c. 2. et c. q[ui]nto. et c. vlti[m]a de
 translatione epi. et c. per venerabilem, qui filij sunt legitimi
 et c. 2. de re iudicata. lib. 5. et c. vbi p[er]iculum. §. ceterum
 de electione in 6. et c. funda[m]ta. h[ic] ibidem, et clemens
 vnicu[m] de iure iurando. Joannes. 22. in extra. 2. de ma
 iestate et obedientia in co[m]muni bus. /
 ex his locis max[ime] ex co[n]d[ic]t. floren. sequi ip[s]um esse supremum d[omi]n[us]
 vicarium. et c. inter corporalia de translatione epi. et c. p[er]
 humani de homicidiis in 6. / An vero sit d[omi]n[us] vicarius
 g[ra]tis aut vniuersalis, aliqui volunt co[n]cedere, sicut ne
 dicit[ur] ep[iscopu]s g[ra]tis aut vniuersalis, ut alibi res ex B. gregorio
 qui aperte me hoc negat. /

quod epi sunt vocati imp[er]ante sollicitudinis, no[n] implem[en]tudin[em] p[ro]bat[ur].
 dicit p[ri]mo Julius. 1. (si gratiano credendum est) ep[iscopu]s
 ad ep[iscopos] orientales (na[m] in quodam exemplari, q[uo]d ego habeo
 sic illius ep[iscopu]s, no[n] habet). Verba que ponunt[ur] a gratiano, h[ic]
 2. q. 6. c. qui se facit alijs esse p[re]positum, non modeste ferat
 aliquem sibi esse p[re]latum, ip[s]a namq[ue] ecc[lesi]a que p[ro]bat[ur] est, ut
 reliquis ecc[lesi]is vices suas credidit largiendas, ut imp[er]ante
 sunt vocati sollicitudinis, no[n] implem[en]tudin[em] p[ro]bat[ur]. /
 et Leo. 1. epla. 82. ad Anastasium Thero[m]iense[m] ait vices
 ita tunc credidimus caritati, ut imp[er]ante sis vocatus sollicitudinis
 no[n] implem[en]tudin[em] p[ro]bat[ur]. et h[ic] 3. q. 6. /
 Vigilius Papa scribens Eutens ep[iscopu]s, ait, loquens expresse de
 ecc[lesi]a, ad qua[m] tanta ep[iscopu]s negotia atq[ue] quere[n]t[ur] atq[ue] iudicant[ur]

et quæ est, ita reliquis ecclesijs vice sua credidit largi-
 gendas, ut in partem sint vocatae sollicitudinis, non plenitudine
 potestatis.

Grego. p. 49 scribens omnibus epis per diversas provincias consti-
 tulis, ait loquens de sua auctoritate et ecclesia, que vice sua
 ita alijs impartitur ecclesijs, ut in partem sint vocatae sollicitu-
 dinis, non plenitudine potestatis.

Innocent. 3. in formo. p. infesto diui Grego. pape. ait, licet
 communiter omnes Apsti claves regni celorum acceperunt, ac per hoc
 omnes epis, ut quicquid adhibitis clauibus ligauerint super
 terram, sit ligatum et in celis, et quicquid soluerint super terram
 sit solutum in celis, principate tamen B. Petrus claves regni celorum
 accepit, ac per hoc successores eius, ut ipse posset ligare ceteros, sed
 ligari non possit à ceteris. ei namque singulariter dictum est
 tu vocaberis cephala. i. caput, sicut enim in humano corpore
 solum caput habet plenitudinem sensuum, cetera uero membra
 partem recipiunt plenitudinis, sic et in ecclesia corpore ceteri
 epis vocati sunt in partem sollicitudinis, sed supersinguli
 rex assumptus est plenitudine potestatis. hoc Innocentius 3.
 Idem Innocent. 3. repetit, formo. 1. de B. Petro et Paulo, dicens
 epis vocatus est in partem sollicitudinis, non plenitudine potestatis,
 c. ad honorem de aucto. exuffu Paly. / B. Bernar. lib. de ca-
 side. ad euge. 3. Leo. 10. in concilio lateranensi. desi. 10. et 16.

Quod à Romano Pont. sint eligendi epis, et per illius in
 partem sollicitudinis assumendi et vocandi. docet Julius. 7.
 epla. 1. ad orientales epis, ubi ait, quam uiam nullo modo
 potueritis incidere, si unde consecratione honoris accepistis,
 inde lege totius officiorum sumeretis, et B. Apsti Petri
 sedes, que uobis sacerdotalis in est dignitas, est eccle-
 sia magna romæ. Et credo quod semper fuerunt ab illo electi et

quod olim confirmabat a metropolitano electio epi facta per
populum, vel safranones, non interueniebat explicitus seu
implicitus uel interpretatiuus consensus pape, non isti modi
eligendi uel erant ordinati immediate a papa, uel a concilio
in quibus papa presidebat.

Quod p[ro]p[ri]etas uisus dictionis deuinet a Romano Pont. in ep[iscop]o vno
Tenere hi doctores.

Albertus magnus. q. sen. d. 13. ar. 6. ubi ait. Ideo dicendum
q[ue] est p[ro]p[ri]etas clauis ex ordinatione, et est p[ro]p[ri]etas ex uisus dictione
ma[gn]a autem (hoc est) subditus nullus p[ro]p[ri]e esse nisi per uisus dictione
et ita subditi non p[ro]p[ri]e heri nisi per uisus dictione a summo Pont.
descendentem. (Et addit statim q[ue] clauis ex ordine p[ro]p[ri]e q[ue] seu
hecat p[ro]p[ri]etatem uisus dictionis, sine qua non p[ro]p[ri]e heri subditum
quem agat, subditus a se heri non p[ro]p[ri]e, nisi p[ro]p[ri]e uisus dictione de
de[n]te a summo Pontifice determinet. 1. idem ferè dixerat ar.
12. precedenti.

S. Tho. 22. q. 39. ar. 3. ait, q[ue] duplex est sp[irit]ualis p[ro]p[ri]etas. scilicet
cramentalis et iurisdictionalis, sacramentalis, que per aliquam consecra
tionem confertur, o[mn]es aut consecrationes ecc[lesi]e sunt immobiles, manent
re, que consecrat, et ideo talis p[ro]p[ri]etas manet in ho[m]i[n]e q[ui] dicitur
uiuere, esto sit schismaticus, hereticus, non rediens ad ecc[lesi]am
non iterum consecrat, p[ro]p[ri]etas aut iurisdictionalis est, que ex sim
a in uinditione hominis confertur, et talis p[ro]p[ri]etas non immobilis ad heret
unde in schismaticis et hereticis non manet. Unde non possunt
nec absolueri nec exco[m]municari, nec indulgentias facere, aut ali
huiusmodi q[ui] si fecerint, nihil est actum.

Idem. 5. Tho. q. centogen. c. 70.

Et in additio[n]e ad. 3. q. 8. Tho. q. 9. ar. 6. ait, per ordinationem
ecc[lesi]e subditus unus alij ep[iscop]o (et q. 20. ar. 2. ^{corp[or]e} et ad. 1. q. 1. ar. 1.
p[ro]p[ri]etatis ordinis debet esse presupposita p[ro]p[ri]etate Petro collata p[er] ip[s]ius
ordinationem ep[iscop]i.

Cayeta. de aucto. pape. etia. c. 19. ut alibi habet. l.

Antonius de florentia in sua suma. 3. p. 6. ca. c. 2. de pape
pape. §. 3. dicit qd p[ro]p[ter] ad absolvendum a peccatis est p[ro]p[ter] ca-
radicus, que p[ro]t ee sine p[ro]p[ter]ate iuris dictionis, sicut qd in sacer-
dote no[n] tenet curam, et utraq[ue] regit ad absolvendum a peccatis
sed p[ro]p[ter] collationis ordinis confer[re]. 2. vero in collatione curae
dicit, et dicit qd dicere in ordinatione dari p[ro]p[ter]atem iuris dic-
tione ee falsum et erroneum, et qd statenet Herbeus.

Silvester verbo papa. §. 2. dicit qd p[ro]p[ter] iuris dictionis in papa
est in me[n]te a deo, et in alijs inferiorib[us] p[ro]p[ter]atis est derivata
a deo per papam, ut oia circa volunt. qd sed hoc verba potius
probat aliam partem. l. et verbo schisma. §. 3. tenet cum
5. tho. 22. q. 39. ar. 3. l.

Duran. q. d. 19. q. 2. dicit qd ex ordinatione Chri[sti] est p[ro]p[ter]
Petri no[n] regant[ur] nec sub[st]ant[ur] curae vel regimini cuiuscu[m]q[ue]
nisi ex commissione Petri mediata vel in me[n]te directa vel
indirecta qd. Et infra d. 29. q. 1. in soluto. 2. arg.
principalis ponit alia verba, qd in i[st]a favere sicut patet. vide.

Petrus de palude. q. d. 19. q. 1. dicit qd clavis ordinis et iuris dic-
tione differunt max[ime], qd clavis ordinis est aliquid reale et
indelebile et est sola sine clavis iuris dictionis in sacerdotib[us]
et epis no[n] tenet[ur] subditos, clavis aut[em] iuris dictionis est
respectus quidam superioris ad inferiores, quemadmodum
domini ad servum, unde no[n] est p[ro]p[ter] iuris dictionis nisi sit
obediencia subiectionis. l.

Idem. d. 24. q. 8. dicit qd p[ro]p[ter] iuris dictionis in ecc[lesi]a est
Et in suo fonte data fuit soli petro, et in eo successori eius,
qd cura ecc[lesi]e sibi soli commissa fuit de cen[n]o d[omi]ni Joa. 21.
pasce oves meas, unde talis p[ro]p[ter]atem plena et perfecta fuit solus
successor Petri, in alijs aut[em] no[n] est nisi derivata et limitata
ut Daz placet. l.

Capiteo. 4. d. 19. q. 1. az. v. arg. 3. ad 2^m et d. 25. q. 1.
idem v. tenere.

cano in relectione de poma dicit q. pias iurisdictionis no h^o nisi
his qui subditos h^ont, ergo absolventi atq. duplici p^otem eam
altera ordinis et altera iurisdictionis, itaq. neutra siue altera
sufficit. /

citas e^o vido. in sua relectione de p^ote ecc^o q. 2. p^osta
particulariter p^o p^o fine a. q. 26. usq. ad 30. et v^o p^o p^o p^o.

Barth. miranda lib. de residen. pastor. in fine dicit respondens
quedam arg^ota in ecc^o sunt multa quor^o instit^o g^ona^oly facta
est ex iure diuino vel ex iure nati, v^oq. t^o determinat p^osta
latis fieri debet per iura humana p^osta. v. g. obedien
e^o p^ostatis siue p^ostatis, est p^ocept^o de iure diuino, no e^o a
pendum res alienas est p^ocept^o a iure nati, q. aut ego sim
p^ostatis huius rei p^ote vel illius, p^ont q. h^o c^o t^oca s^ol
vel alterius, sunt humana iura. Et sed h^o p^ostatis facta
q. alia opinione. /

Alexan. de Alex. 4. q. 79. memb. 3. ar. 2. dicit q. degradat
nullo modo habet p^ostatis extendi clauibus, q^o no h^ont p^ostatis
iuris dictionis, que p^ostatis est tanq^o vis motiua ipsius clauis, q^o
deficiente no est qui clauem moueat. h^oc aut p^ostatis iuris
tionis amittit, vel q^ontu ad rem t^ont, ut in schismaticis et
t^ont, vel q^ontu ad rem et spem ut indignatis. p^ont p^ont
intelligit e^ontiam iurisdictionalis p^ostatis. /

et q. 80. memb. 3. ar. 2. dicit q. istatis motiua clauis
que est iurisdictionis p^ostatis, in aliq^o est ardata ut in sac
tibus, in aliq^o ligata, in aliq^o amputata.

et q. 81. memb. 4. ar. 1. postq. determinauit q. in co^ose
tione epi extendit curam sacerdotalis ad ex co^o can^o d^ont
q. datione baculi, addit, q. iuris d^ont no est nisi iuris p^ont
ergo ista collata fuit Petro, ut erat p^ostatis, et ideo desc^ont
in p^ontas ecc^o que h^ont p^ontatione. /

68 79

S. Bonaventura q. d. d. 19. q. 1. ar. 2. idem dicit et
eisdem verbis quibus sup. Alexar. ergo potest superior plene
potestatem iurisdictionis auferre, quia superior potest per subditos
eximere a potestate inferioris, et sic auferendo auferit iurisdictionem.
et quia iurisdictionis est vis motiva clavis, que iurisdictionis
in aliquibus actibus in aliquibus actibus, in aliquibus am-
putata est. / et d. 28. q. 2. dicit quod iurisdictionis descendit
div. ordinatim a superiore ad inferiorem, itaque plenitudo est in
summo Pont. qui non potest auferre eam. /

Nicardus de media villa in q. d. 18. q. 1. ar. 3. et q. 4.
ar. 2. / et 2. p. eiusdem d. q. 1. ar. 3. / et d. 24. q. 2.
ar. 1. et q. 5. ar. 3.

Scotus. q. 9. 1. d. 19. ar. 4.

Quedo. lib. de libertate christiana. c. 9. aperte dicit totam
iurisdictionem in papa a christo potestatem esse, et ab illo in patriarchas,
archiepiscopos, episcopos, abbates, archidiaconos, plebanos, decessatam. et c. c. 13. /

Joan. eckius to. 4. suar. homi. no. 59. agens de sacro ordine
ait quod triplex est potestas in curato. scilicet sup. corp. et sanq. dicit. 2.
clavium ad absolventium, et ambe iste dantur in ordinatione,
3. vero potestas est iurisdictionis, quae quibusque imperium habet
in subditos sibi, tanquam superior in inferiores, sicut parochus
in eos, qui sub sua continentur parochia, episcopus in dioecesanis
parochis sup. universum christianum. potestatem hanc, inquit,
concessit dominus Petro in plenitudine quia hoc dixit illi pasce oves
meas etc. atque eas sane potestas sicuti excipere christi potestatem
in vicarius suum papam tanquam caput administratum, ita
vicarium ab illo effundit in episcopos, et in de in parochos. /

Nicardus in q. d. 24. q. 5. ar. 1. ait quod potestas iurisdictionis
est maior in episcopo quam in curato sicuti disponere vocari christi. s.
pape, mediante quo a christo derivat in alios potestas hanc. /

Idem. ar. 3. ad q. 1. q. 1. ar. 3. ad 2^m. q. 1. ar. 3. ad 2^m. q. 1. ar. 3. ad 2^m. q. 1. ar. 3. ad 2^m.
dictionis, oēs autē alij ep̄i ex q̄ illā hēnt in ecc̄. a Petro.
q̄mo q̄ magis est tenet illi Ricardus q̄ licet Ap̄tē p̄tatem
vni in omnes immēte acceperint a chr̄o, tñ Ap̄tē p̄tatem
iurisdictionis acceperunt mediante Petro. /

Capit. q. d. 19. q. 1. ar. 3. ad 2^m. q. 1. ar. 3. ad 2^m. q. 1. ar. 3. ad 2^m.
de iure diuino, at in ep̄o uel sacerdote est de iure p̄finitio
mo de ap̄tē addit q̄ nec Ap̄tē habuerunt iuris dictionē in q̄
liber nisi commissione uel p̄missione Petri, et statim inferit q̄
alij ep̄i uel alij q̄ a Petro et suis successoribz accipiant
iurisdictionē et cōcludit cum dicit sic q̄ ad solūm Petrum
p̄tenuit, et ad solūm successorē Petri p̄tinet iure suo sibi a
chr̄o collato uti utraqz clauē in quēlibet Christianū, et nō
alteri nisi ex cōmissione Petri uel successorē uel eius dispo-
sitione usus quē sibi nec reprobat. et cōcludit nō est
lamba^m q̄ quilibet p̄p̄tē p̄tulerit eligere sibi sacerdotem
q̄ absoluat eum, q̄ nullus p̄tē abſoluerē, nisi cui cōmis-
sionē a chr̄o uel a vicario mediato uel immēte directe uel indirecte
et ibidem sep̄. me. h̄o. dicit replicat ex h̄o. et infra. q. 1. ar. 3. ad 2^m.

Hi doctores adducunt pro hac opinione, veni ad illos p̄tatem
dicit q̄ fere oēs loquunt de sacerdotibz, q̄ nō hēnt p̄tatem iurisdictionis
directe a chr̄o p̄ consecrationē, sed a papa, et sic certū
nō aut loquunt de ep̄is q̄ illam immēte a chr̄o hēnt, et nō
uis dicit q̄ ē quā p̄tatem solo. q. d. 21. q. 1. ar. 4. cuius
qualibz hēs. / 2° dicit q̄ si bñe uerba aliquorū p̄p̄tē
nō fauēt huic opinioni, sed opp̄. / 3° q̄ moderni
qui a t̄p̄e s. Tho. sic loquuti sunt. sed s̄t̄s doctores p̄tatem
quos at̄ docuisse. et dixisse ep̄os hēnt p̄tatem a chr̄o, et
ē vicarios. /